

TORONYIRÁNY

XX. 3.

2026. január 18.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi II. vasárnap

A mai ember gondolkodásmódja általában énközpontú, subjektív beállítottságú. A külső világban, az eseményekben nem annyira a tárgyi valóság és igazság érdekli, hanem az, hogy neki mi köze van hozzájuk vagy azoknak őhöz, mit jelentenek számára, milyen személyes kapcsolata van a dolgokkal, s mi azoknak a mondanivalója életére vonatkozóan.

Krisztus az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit. A gyarlóságból, gyengeségből vagy rosszakaratból elkövetett bűn az emberi létezés legérzékenyebb, legfájóbb pontja. Krisztus azért jött, hogy a bűntől megszabadítson. Erre nincs más lehetőségünk, csak általa lehetséges. Ezt bizonyítja az emberiség sok évezredes sok-sok kísérlete, próbálkozása.

A liturgia mindennap újra és újra rámutat Krisztusra, aki bűneinket elveszi. A miséző pap áldozás előtt Keresztelő Szent János szavait idézi: „Íme, az Isten Báránya...” Ez az egyház válasza a mai embernek arra a kérdésre: Ki ő számunkra? Mi közünk hozzá?

A benne hívő ember egész magatartása, egész élete pedig személyes tanúságtétel lehet ennek a válasznak igazságáról.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 49,3-5-6** Az Úr szolgálja egyúttal a nemzetek világossága és az üdvösség forrása mindenki számára.
- 2. 1Kor 1,1-3** Pál, mint Jézus Krisztus meghívott apostola levélben üzen Jézus Korintusban élő követőinek.
- 3. Jn 1,29-34** Keresztelő János bemutatja a köré sereglő tömegnek Jézust, mint Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit.

Az Isten Báránya

A negyedik evangélista nem beszéli el Jézus keresztelését. De mivel János a jeruzsálemi küldötteknek azt mondja, hogy ismeri őt, azért nyilvánvaló, hogy a keresztelés már előbb megtörtént, mint ez a beszélgetés. A mostani részlet azt ismerteti, hogy János hogyan tanúskodott Jézusról az ott jelenlevő zsidók előtt. Ezeket az eseményeket fontosnak tartja, azért nemcsak a helyet jelöli meg, hanem a napokat is számlálja, s ez a számolás tart a kánai menyegzőig, és egy hetet tesz ki. Az előbbi eseményhez viszonyítva ez másnap történt. Arra azonban nem tér ki, hogy kik a hallgatók: nagyobb tömeg vagy csak kisebb csoport? Tanúskodás ez: Nézzétek, az Isten Báránya. Ő veszi el a világ bűneit. Az Isten Báránya olyan sajátos megjelölés, mint a Logos, az Ige. A szinoptikusoknál nem is találkozunk vele. A negyedik evangélium megírásakor már az egyház liturgiájában és tanításában használatos lehetett, de hogyan került a Keresztelő szájába? A magyarázatban segíthet bennünket János első levele (3,5): „Tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy benne nincs bűn.” Itt a célzás világos Jézus engesztelő áldozatára, amellyel megváltott a bűntől. Az apostoli igehirdetés Jézus helyettesítő engesztelését kapcsolatba hozta Isten szenvedő szolgájával, akiről Izajás (52,13-53) beszél. Az Isten báránya kifejezés gyökerei tehát ide vezetnek. Szó szerint ugyan nincs benne az Ószövetségben, hogy a Messiás Isten áldozati báránya lesz, de Izajásnál található ilyen összehasonlítás: mint a bárány, amelyet leölésre visznek, nem nyitotta ki száját (53,7). A kereszténység Jézus kereszthalálát úgy értelmezte, mint engesztelő áldozatot, s a negyedik evangéliumban a kereszthalál egybeesik a húsvéti bárány feláldozásával (19,36). A Jelenések könyve is úgy emlegeti Jézust, mint a Bárányt, akit megöltek és mégis él (5,6.9.12; 7,19).

A másik kérdés az, hogy János valóban ezekkel a szavakkal tett-e tanúságot? A szinoptikusoknál ő inkább csak az ítéletet hozza kapcsolatba az eljövendő Messiással: Szórólápátja már a kezében van, hogy különválassa a búzát a pelyvától (Mt 3,12). Valószínűleg arra kell gondolnunk, hogy az evangélista a történeti híradásba mindjárt beleviszi a teológiai értelmezést is, és így fejezi ki a Messiás különleges nagyságát.

Csanád Béla

Ezt a módszert a csodák leírásánál is látjuk (főleg Lázár feltámasztása). Itt tehát János tanúságtételébe beleviszi az egyház tanúskodását is. Az egyház úgy ismerte fel Jézust, hogy ő azért nagyobb Jánosnál, mert ő az az áldozati bárány, aki elveszi a világ bűneit. A szinoptikusok is élnek azzal a módszerrel, hogy a történeti Jézust már a húsvéti események fényében mutatják be. Az ígehirdetés már Jézus egész működéséről és művéről tanúskodott.

A 30. vers tartalma János szájában éppen olyan meglepő és új, mint az Isten Báránya név: „Róla mondtam, hogy aki nyomomba lép, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én.” Ez világos kifejezése az örök előre-létezésnek, a praeexistenciának, s itt most Jánostól ugyanazt halljuk, mint amit a 15. versben, a Logos-himnuszban. Az ismétlés a fontosság hangsúlyozása. Az Ószövetségben nincs igazi támaszpont ehhez az előre-létezéshez. De a Kr. előtti század zsidó apokrif könyvei (Hénok könyve, Ezdrás 4. könyve) beszélnek arról, hogy a Messiás égi rejtettségéből jön elő, és úgy nyilatkoztatja ki magát. Sőt a rabbik írásából az tűnik ki, hogy egyes dolgoknak az Istenben való létezését feltételezték már a világ teremtése előtt, mint pl. a törvény, a bűnbánat, az édenkert, a gehenna, a dicsőség trónja, a szentély, a Messiás neve. Érdekes, hogy náluk a bűnbánat a felsorolásban rögtön a törvény után következett. Talán abból a megfontolásból, hogy ha Isten törvényt adott, akkor számolnia kellett az ember bűnével és bánatával. A háttérben az a meggyőződés állt, hogy minden létező dolog visszamegy Isten elgondolására, mégha ezt nem is fejezték ki tisztult filozófiai fogalmakkal. A Messiás nevével külön úgy nyilatkoznak, hogy az Isten előtt, az oltáron levő drágakőbe van bevésve.

A platóni filozófia is beszélt az emberi lélek előlétezéséről az ideák világában. De ez a gondolat nem lehetett alapja a Logos örök előre-létezésébe vetett hitnek. Itt ugyanis az örök isteni személy létezik az Atyánál, s ő lesz emberré, nem pedig az embernek valamelyik része. Az előre-létezés állandóan visszatérő tétele az evangéliumnak (6,62; 8,58; 17,5.24). Ide tartoznak azok a kijelentések is, amelyek jelzik, hogy a Fiút az Atya küldte, hogy ő a világba jött, visszatér az Atyához stb. Az evangélista egészen konkrétan beszél az előre-létezésről; szembeállít egymással két történeti embert: Jánost és Jézust, s az utóbbinak a felsőbbrendűségét azzal igazolja, hogy előbb volt, illetve, hogy személy szerint öröktől fogva létezett. Ez egyébként az apostoli egyház hitvallása, amelyben benne van Jézus istenségének megvallása is.

János tanúságtétele ebben van összefoglalva: „Láttam és tanúskodtam róla, hogy ő az Isten választottja” (34. vers). Az evangélista tudja, hogy a hit természetfölötti és történeti jelekre épül. Isten úgy ad kinyilatkoztatást, hogy az ember meggyőződhet az igazságról, s ő maga is tanúja lehet az igazságnak. A szinoptikusok a Jordánban való keresztségnél Isten „szeretett Fiáról” beszélnek, ez az evangélium azonban itt „Isten választottját” említi. A szövegmagyarázók feltételezik, hogy ez volt az eredeti kifejezés a Keresztelő tanúskodásában, s a szinoptikusok Jézus élete alapján értelmezték úgy, mint „szeretett Fiú”-t. A különbség nem lényeges, hiszen az Ószövetségben is szó van arról, hogy a Messiás az Isten Fia (Zsolt 2,7), és szó van a „kiválasztottról” is, akiben Istennek kedve telik (Iz 42,1). Az egész történetből az a meggyőződés is kicsendül, hogy a Jézus Krisztusról szóló tanúskodás mennyire feladata az egyháznak. Keresztelő Jánosnak ez volt a küldetése, és az egyház is ezt kapta küldetésül (ApCsel 1,8). A Krisztusba vetett hitet a tanúskodás közvetíti, a hit viszont az örök életet biztosítja (20,31).

Gál Ferenc

E-mail Istentől

Befogadni és megélni a Biblia üzenetét (10.)

Ötödik művelet

A Szentírás szerint válassz!

Isten személyi igazolványa

Arc –

mint egy jószágos apáé... Képzeld el magadnak!

Kezek –

erősek, ugyanakkor gyengédek. Kézen fognak és simogatnak.

Talp –

kérges, mert mindig úton van, az embereket keresi.

Szem –

igen éles látása van, minden szív mélyébe beelát.

Különös ismertető –

a tenyerére minden ember neve föl van írva.

Emlékezet –

félelmetes! Egy anya elfelejtheti a gyermeke nevét, de ő soha nem felejt el semmit.

Életkor –

meghatározhatatlan. Igen-igen öreg, ugyanakkor mindnyájunknál fiatalabb.

Foglalkozás – szeretni.

Gyenge pont –

a matematika. Egyig számol, és rögtön újrakezdi. Nem létezik ugyanis két egyforma ember, de még két egyforma hópehely sem.

Kedvenc helye – a csönd mélye

Kedvenc dala, amit szeret hallgatni - „Köszönöm, hogy létezel!”

Jellem –

jóllehet ő a legnagyobb „híresség”, mégis a szerény emberek társaságát kedveli.

Összegző értékelés – végtelen, csodás!

Ne feledd! „Egyedül Isten beszél jól Istenről.” (Blaise Pascal)

A Biblia vezérfonala

A piramisokat, a Kolosszeumot vagy a kínai nagy falat szemlélvén, általában csak elcsodálkozunk rajta. Azokra a – többnyire rabszolgasorban élő – emberekre azonban, akik ezeket a csodákat fölépítették, soha nem gondolunk.

A Biblia annak az elbeszélése, hogy Isten figyelmes azok iránt, akik maguktól semmire sem képesek, és csak az Isten ingyen kegyelméből élhetnek, a meddő nőktől kezdve Jákob Egyiptomba vándorolt és a fáraó által elfogadott fiain keresztül a sántákig, vakokig, bűnösökig, akikkel tele vannak az evangéliumok. Ellentétben néhány kultúra nagy eseményeivel (Romulus és Remus, Marduk isten Babilonban), az Ószövetség legfontosabb eseménye a Kivonulás.

A Biblia az önzetlenség könyve. Az önzetlenségnek az idegenek, az özvegyek, az árvák megsegítésére, az embertársakra való odafigyelésre van szüksége.

A Biblia nem tagadja a történelem homályos eredetét, de nem törődik bele, kétségbe vonja legitimitását. Ha ember embernek farkasává válik, az nem az Isten akarata. Isten egyedül az emberek javát szeretné, minden embernek a javát; ő az Egyetlen (s ezért nem szabad imádni senki mást és semmiféle gondolatrendszer); ő az egyetlen Atya (tehát egyetlen faj létezik: az ember).

A testvériség nem elgondolás (mint a Francia forradalom idején volt), hanem személyes feladata mindenkinek, hogy minden embert testvérének tekintsen.

A derékszög

Olykor úgy gondolunk az Isten iránti és a felebaráti szeretetre, mint két ellentétes dologra. A szeretet azonban egy, csak két irányban működik:

Függőleges irányban az Isten felé,
vízszintes irányban a felebarátok felé.

A két irány pontosan derékszögben találkozik: a Názáreti Jézusban.

Bibliai gondolatok az életről

1. A Biblia embere számára az élet, bármely élet az Istenre vezethető vissza. Egyedül Isten az élet forrása, sőt „Isten az Élet”.
2. Ezért az embernek az élet nem tulajdona, hanem adománya, amely azért adatott neki, hogy bő termést hozzon.
 - Az élet egyedül Istenre tartozik (a Teremtés könyvében Káin védelmezőjére lel az Úrban).
A legkisebektől kezdve (a próféták mondják, hogy Isten nem fogadja el azoknak az imádságait és áldozatait, akik nem védelmezik a gyöngéket).
 - A saját életével szemben is, a hívő ember úgy viselkedik, mint valami nála nagyobb szemben.
3. Csak az él, aki életet ajándékozik. Az életet ajándékozni kell, nem önző módon őrizgetni. Aki számítón, önzően gondol a saját életére, elveszíti azt. Jézus azt mondja, hogy „aki folyvást azon fáradozik, hogy életét megmentsen, elveszíti...” (Lk 17,33)
4. A Biblia emberének a földi élet nem a teljes élet, az csak zarándokút. Az Újszövetség alapköve a Föltámadás. A halál, Krisztus által, reménnyé változott. Életünknek a halál is része áttérés az örökkévalóságba.

Nem csalódik, aki hallgat a hangra

Volt egyszer egy sivatagban vándorló karaván. Nyugat felé tartottak. Egy nap egy hang hallatszott az égből és így szólt a vándorló beduinokhoz: „Ha továbbmentek nyugat felé, még ma este rablók martalékaivá váltok. Ha visszafordultok, kelet felé hatalmas oázisra bukkantok, ahol ünnepelhetek majd.”

Mindnyájan hallották a hangot. Néhányan nevetni kezdtek, és ezt mondogatták: „Badarság! Csak a sivatag forrósága miatt képzelődünk.” Mások megzavarodtak és találgatni kezdtek, hogy vajon csak képzelegtek vagy valóban hallották a hangot, és azon tanakodtak, vajon honnan tudhatná meg, hogy hihetnek-e neki. Megint mások, s ezek voltak a legkevesebben, így szóltak: „Lássuk, igazat mondott-e!”

Az elsők folytatták útjukat nyugat felé, és rablók mészárolták le őket. A másodikak, a gondolkodók, kételyeik miatt tehetetlenné váltak, és sem nyugat, sem kelet felé nem mentek. Leszállt az este, szomjan haltak és a sivatagi keselyűk prédájává váltak. Az utolsók, akik a maguk egyszerűségében hallgattak a hangra, meglették az oázist és ott ünnepet ültek.

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet

Biztos pont

A hazai modern költészet egyik legizgalmasabb verse kétségtelenül a Fák című. Az un. objektív líra szép példája, ami ugyanakkor túlmutat a tárgy természetén. A költő: Nemes Nagy Ágnes (az Újhold nemzedék képviselője). Európai hangja a transzcendens áthallások különleges tolmácsolója, Rainer Maria Rilke költészetének egyfajta variánsa anélkül, hogy a belső tulajdonságaiban egyedi rilkei lírát valamiként is utánozná. Magyarítani-értelmezni nem érdemes, versrontás lenne bármilyen kísérlet. El kell olvasni ezt a verset is, és engedni, hadd érintsen meg az értelem és a szív táján:

*Tanulni kell. A téli fákat.
Ahogyan talpig zúzmarásak,
Mozdíthatatlan függönyök.*

*Meg kell tanulni azt a sávot,
hol a kristály már füstölög,
és a ködbe úszik át a fa,
akár a test emlékezetbe.*

*És a folyót a fák mögött,
vadkacsa szárnyait,
s a vadfehér, kék éjszakát,
amelyben csuklyás tárgyak állnak,
meg kell tanulni itt a fák
kimondhatatlan tetteit.*

Mivel érint meg? Egyszerűségével, téli tárgyrajzolatával, mindazzal, amit már Vergilius megfogalmazott: „Van könnyük a dolgoknak.” Ismert Babits verse is: „Van a dolgoknak könnyük.” A minket körülvevő világ – Isten szép elgondolása – nem érzéketlen, nem rideg közöny, hanem üzenet a létvalóság által, a lényeg metafizikájával, arckép- és léleknyomát. Ha az emberben az istenképiség tetten érhető, a tárgyi valóság anélkül jel, hogy bármiféle panteizmust ráfognánk. Nem mondhatjuk: a magas rendű Valóság valamiként meg ne érintené alkotását.

A költő fái a szemnek érzékelhetők, amint a tél fehérsége, s hangulata az esztétikai érzéknek. Szép a vers, mert igaz. Amint igaz a mozgás és a mozdulatlanság, téli esték, nappalok határvonala, a sáv kristály-keményység és füstölő köd között, folyók mozgása, vadkacsa néma szárnya kontrasztja.

Azt mondhatjuk, csupa ellenállás, ellentét a világ, de van benne biztos pont: a fa, amit állandóságával meg kell tanulni. Mert van állandósága életünknek. Rá vall minden mulandó.

† Tóth Sándor

hírek információk

Ma kezdődik meg az Ökumenikus Imahét az egységért a keresztyén egyházak részvételével. Az imahét alap gondolata: „Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is” (Ef 4,4). A részletes szegedi program a következő:

Január 18., vasárnap este 6 óra

Piarista Templom (Szeged, Bálint Sándor utca 14.)

Igét hirdet: Kereskényiné Nemes Livia református lelkipásztor

Az imahét szegedi megnyitója **január 19-én**, hétfőn 18 órakor lesz a Székesegyházban a szegedi testvéregyházak lelkipásztoraiknak és közösségeinek képviselői részvételével, Fekete Károly református püspök, Kondor Péter evangélikus püspök és Kiss-Rigó László püspök vezetésével.

Január 20., kedd este 6 óra

Evangélikus templom (Tisza L. krt. 16.)

Igét hirdet: Szuhánszki Tamás metodista lelkipásztor

Január 21., szerda este 6 óra

Baptista imaház (Hétvezér u. 5/b)

Igét hirdet: Thorday Attila esperes-plébános

Január 22., csütörtök este 6 óra

Szent Gellért templom (Tátra tér)

Igét hirdet: Cserháti Sándor evangélikus lelkipásztor

Január 23., péntek este 6 óra

Kalkuttai Szent Teréz templom (Újszeged, Fő fasor 101.)

Igét hirdet: Balogh Barnabás baptista lelkipásztor

Január 24., szombat este 6 óra

Szeged-Felsővárosi Szent Miklós templom (Szeged, Munkácsy u. 7-9.)

Igét hirdet: Imrényi Tibor ortodox parochus

Január 25., vasárnap este 6 óra

Honvéd téri Református templom

Igét hirdet: Serfőző Levente római katolikus plébános

A Belvárosi Plébánia szeretettel várja egyházközségének kisgyermekes családait vidám ovismisére, melynek következő alkalmá január 18-án, azaz a mai napon 16 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.).

Január 21-én, szerdán 18 órától a Pasztorális Helynökség CsaládKözpontja és az Emmanuel Közösség AVE Szolgálata Madocsai Bea vezetésével imaestet szervez egyedülálló elváltak számára Szegeden, a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). Az est ingyenes, igény szerint gyermekfelügyeletet biztosítanak a szervezők. Előzetes regisztráció a pasztoralis.hu oldalon lehetséges.

Face2Face ifjúsági imaestre várnak mindenkit szeretettel az Ifjúságpasztorációs Iroda szervezésében a Dómba január 21-én 19 órától. Az est előadója Fábray Kornél esztergom-budapesti segédpüspök lesz, a zenei szolgálatot a Lelkes Zeneteam végzi. Az imaalkalom során szentségimádásra, dicsőítésre, tanúságtételre és szentgyónásra is lehetőség lesz.

A „Jöjj Hozzá” imaest következő alkalmá január 23-án, pénteken este fél 8-tól lesz az Alsóvárosi Ferences templomban az Eleven Tűz zenekar szolgálatával. Az est előadója Serfőző Levente oktatási helynök, szeged-felsővárosi plébános lesz. A szentségimádás ideje alatt gyónási lehetőséget biztosítanak.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont az idén ünnepli fennállásának tizedik évfordulóját, mely idő alatt Szeged egyik kiemelkedő kulturális és turisztikai központjává vált. A Fogadalmi templom, a Székesegyház altemplomában kialakított, multifunkcionális intézmény a látogató elé táruló panoráma, a történelmi sírboltok és a világszínvonalú kiállítások révén évente több tízezer látogatót vonz. Kiss Edit igazgató vezetésével a központ igazi sikertörténeté vált: 2025-ben már több mint 50 ezer vendéget fogadtak, és több mint 1500 idegenvezetést tartottak. Az állandó tárlatok mellett nagy érdeklődés övezi az egyháztörténeti gyűjteményt, a szegedi papucs különleges bemutatását, valamint a modern technikát alkalmazó időszaki kiállításokat. Kiemelkedő siker volt a Klebelsberg Kunó életét bemutató, mesterséges intelligenciát is használó tárlat, amely rövid idő alatt 17 ezer látogatót vonzott. A látogatóközpont adventi Betlehemi kiállítása évek óta hagyomány, a Dóm Művészeti Szalon pedig rangos művészekkel kínált telt házas kulturális esteket. Az intézmény célja a jövőben is a közösségépítés és a kulturális értékek közvetítése marad.

A „Nem lehet csoda nélkül élni” című Betlehem készítő pályázat alkotásai a Szegedi Dóm Látogatóközpontban 2026. február 1-ig láthatók az intézmény nyitvatartási idején, keddtől-vasárnapig 9.00 és 17.00 óra között. Az idei évben a betlehemek a jubileumi Klebelsberg kiállítás miatt a Látogatóközpont előterében kapnak helyet.

Leó pápa üzenete a béke 59. világnapjára (3.)

Béke mindnyájatokkal! Egy fegyvertelen és lefegyverző béke felé

Amikor a békét távoli eszményként kezeljük, végül nem fogjuk botrányosnak tartani, ha megtagadják, sőt azt sem, hogy a béke eléréséért háborút vívjanak. Úgy tűnik, hiányoznak a megfelelő gondolatok, a mérlegelt szavak, annak képessége, hogy kimondjuk: a béke közel van. Ha a béke nem megélt valóság, amelyet őrizni és ápolni kell, az agresszivitás elterjed a családban és a közéletben egyaránt. Az állampolgárok és az országok vezetői közötti kapcsolatot illetően odáig juthatunk, hogy bűnnek tekintjük, ha valaki nem készül fel eléggé a háborúra, a támadások visszaverésére, az erőszakra adandó válaszra. A jogos övédelem elvén messze túlmenően ez a konfrontatív logika politikai szinten az egész világot érintő destabilizáció legaktuálisabb tényezője, amely napról napra egyre drámaibbá és kiszámíthatatlanabbá válik. Nem véletlen, hogy a katonai kiadások növelésére irányuló ismételt felhívásokat és az ezekből fakadó döntéseket sok kormány a másik fél veszélyességével indokolja. A hatalom elrettentő ereje, különösen a nukleáris elrettentés, egy olyan, népek közötti kapcsolat irracionálisát testesíti meg, amely nem a jogon, az igazságosságon és a bizalmon, hanem a félelmen és az erő uralmán alapul. „Az emberiség ennek folytán – ahogyan saját korában Szent XXIII. János írta – egy vihar lidércnyomása alatt él, mely vihar elképzelhetetlen pusztítással minden pillanatban kitörhet. S miután a fegyverek megvannak, bármennyire nehéz is feltételezni, hogy akadjanak emberek, akik egy háború pusztításának és szenvedéseinek a felelősségét magukra vegyék, nincs kizárva, hogy egy előre nem látott és ellenőrizhetetlen tény meggyűjthetja azt a szikrát, mely elindítja a hadi gépezetet.”

2024 folyamán a világ katonai kiadásai 9,4%-kal nőttek az előző évhez képest, megerősítve a tíz éve megszokott nélkül tartó tendenciát, és elérve a 2718 milliárd dollárt, ami a világ GDP-jének 2,5%-a. Mindezen túlmenően ma az új kihívásokra – az újrafelfegyverzés hatalmas gazdasági erőfeszítése mellett – az oktatáspolitikai újrarendelődésével is válaszolni kívánunk: a huszadik században kialakult tudatosságot őrző, a milliárdnyi áldozatról nem megfeledkező emlékezetkultúra helyett olyan kommunikációs kampányokat és oktatási programokat mozdítanak elő az iskolákban, az egyetemeken és a médiában, amelyek a fenyegetettség érzetét terjesztik, továbbá a védelemnek és a biztonságnak pusztán fegyveres felfogását közvetítik.

„Mindazonáltal „aki igazán szereti a békét, az a béke ellenségeit is szereti.” Szent Ágoston ezekkel a szavakkal buzdított arra, hogy ne romboljuk le a hidakat, és ne rögzüljön bennünk a szemrehányás hangneme, hanem inkább a meghallgatás és – amennyire lehetséges – a másik érveivel való találkozás útját válasszuk. Hatvan évvel ezelőtt a II. Vatikáni Zsinat annak tudatában zárult le, hogy sürgető párbeszédre van szükség az Egyház és a kortárs világ között. A Gaudium et spes lelkipásztori konstitúció a hadviselés fejlődésére hívta fel a figyelmet: „A modern háború különleges veszedelme abban áll, hogy azoknak, akik a legújabb tudományos fegyverek birtokában vannak, mintegy alkalmat kínál ilyen bűncselekmények elkövetésére, és kénytelenek következetességgel képes behajszolni az emberek akaratát az egyre iszonyúbb döntésekbe. Annak érdekében tehát, hogy ez a jövőben soha többé ne történhessen meg, a földkerekség egybegyűlt püspökei kérve kérnek mindenkit, elsősorban a nemzetek kormányzóit és a katonai vezetőket, hogy állandóan gondoljanak arra az örösi felelősségre, mely Isten és az egyetemes emberiség színe előtt terheli őket.”

(Folyt. köv.)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Karsai Örs,

† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.